

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
19 серпня 2013 р., понеділок**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

Омбудсмен перевірятиме власників персональних даних "Голос України"2

Парламент ухвалив у цілому Закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення системи захисту персональних даних» (№383-VII). Згідно з проектом Уповноважений Верховної Ради з прав людини В.Лутковська має право проводити планові та позапланові перевірки власників або розпорядників персональних даних, вносити пропозиції щодо формування та реалізації державної політики у сфері захисту персональних даних у порядку, визначеному законодавством.

Игорь Васюник: Доверенное лицо Алиса Юрченко, "Власть денег"3

Агитационные материалы редко подвергаются столь тщательному лексическому и графологическому анализу, как это случилось с одной из листовок мажоритарщика И.Васюника. Прошлой осенью она стала причиной всеукраинского скандала. На первый взгляд, в ней всего лишь цитировалось письмо Ю.Тимошенко в поддержку Васюника как единого кандидата от Объединенной оппозиции по 117-му округу во Львове. Внимание привлек автограф экс-премьера под этим посланием. Его увеличенный вариант крупным планом показывали по телевидению и распространяли в Сети.

**Від активного громадянина — до держави-лідера Анатолій Гриценко,
«Дзеркало тижня. Україна»9**

Викладена у цій статті програма спрямована на досягнення амбітної мети — становлення України як потужної європейської держави, регіонального лідера у політичній, економічній, соціальній та культурній сферах.

ГКЧП міського масштабу? Віталій Боровець, «Вечірній Київ»14

Втрачаючи авторитет у суспільстві, а з ним і можливість прийти до влади парламентським шляхом, опозиція стає все більш агресивною і небезпечною. Сьогодні полем своєї боротьби вона обрала столицю, використовуючи як привід чергове засідання Київради.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Большинство в Киевсовете заседало 10 минут. Оппозицию "кинули" Остров ..15

Внеочередное сессионное заседание Киевсовета 19 августа продолжалось чуть более 10 минут. За это время депутаты Киевсовета от большинства рассмотрели и приняли 4 постановления и 3 обращения к Верховной Раде. В частности, депутаты рассмотрели обращение к парламенту относительно выборов мэра Киева.

Куда подевались амбиции Кличко? ИзвестияUA16

"В политике все надо все делать своевременно: нельзя опаздывать, но и фальстарты могут все испортить", - прокомментировал «ошибочное» желание идти в президенты заместитель председателя фракции партии ВО "Свобода" А.Мохник.

Утилизационный сбор на авто пытаются удешевить до 1 тыс. грн.
Экономические известия.....16

Дилеры подготовили законопроект, которым предусмотрена отсрочка вступления в силу закона о налоге на утилизацию автомобилей до 1 января 2014 года, а размер налога значительно снижен. Об этом сообщил глава Всеукраинской ассоциации автоимпортеров и дилеров О.Назаренко. По его словам, принятый парламентом закон – «очень сырой» и нуждается в серьезных доработках.

БЛОГИ

Олег Царев: «О ситуации с прохождением грузов через украинно-российскую границу» *lb.ua*.....18

Я выяснил, что эта мера временная и скоро грузы пойдут. Россияне заверили, что для компаний, у которых не выявлено нарушений, проблем не будет. Выявлено и выявляется, со слов россиян, достаточно большое количество нарушений. К примеру, обнаружена поставка бразильского мяса под видом украинского.

Олег Тягнибок: «Російська торговельна війна проти України – абсолютний провал "багатовекторної" політики режиму Януковича» *pravda.com.ua*19

Запровадивши фактичну заборону на імпорт українських товарів, Росія оголосила Україні повномасштабну торговельну війну. Ця подія остаточно підтверджує абсолютне банкрутство "багатовекторної" політики режиму Януковича та запропонованого ним формату співпраці з Митним Союзом за схемою "3+1".

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

В Києве освятили главный греко-католический храм *Интер, Подробности недели*20

Микола Азаров і Дмитро Медведєв обговорили, як повернути торговельні відносини України та Росії до позитивної динаміки *УТ-1, Підсумки тижня*20

Рекордний урожай збагатить зернотрейдерів, але не селян? *Радіо Свобода, Ваша Свобода*21

Друковані видання

Омбудсмен перевірятиме власників персональних даних
"Голос України"

Комітет Верховної Ради з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин протягом другої сесії сьомого скликання провів 10 засідань, на яких було розглянуто близько 70 питань.

Із опрацьованих у комітеті законопроектів парламент ухвалив у цілому Закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення системи захисту персональних даних» (№383-VII).

Згідно з проектом Уповноважений Верховної Ради з прав людини Валерія Лутковська має право проводити планові та позапланові перевірки власників або розпорядників персональних даних, вносити пропозиції щодо формування та реалізації державної політики у сфері захисту персональних даних у порядку, визначеному законодавством. Також Омбудсмен може здійснювати моніторинг нових практик, тенденцій та технологій у цій сфері та надавати рекомендації.

У Кодексі про адміністративні правопорушення пропонується визначити, що протоколи за порушення законодавства у сфері захисту персональних даних складатимуть представники секретаріату Уповноваженого Верховної Ради з прав людини та передаватимуть їх на розгляд до суду.

Крім того, відповідно до закону, уряд забезпечуватиме передачу Уповноваженому державного реєстру баз персональних даних та їх заяв про реєстрацію, поданих до набрання чинності цим законом. А ще Кабінет Міністрів має передбачити у проектах законів про державний бюджет на відповідний рік видатки на забезпечення Омбудсменом контролю у сфері додержання законодавства про захист персональних даних. Закон набирає чинності першого січня наступного року.

Також комітет опікувався питаннями захисту прав трудових мігрантів. З цієї проблематики було проведено парламентські слухання на тему: «Українська трудова міграція: стан, проблеми та шляхи їх вирішення». Пропозиції учасників заходу щодо подальшого вдосконалення законодавчого регулювання у цій сфері опрацьовуватимуться комітетом протягом третьої сесії парламенту.

Комітет провів виїзне засідання у Верховній Раді Автономної Республіки Крим, на якому розглянув питання про стан виконання державної Програми розселення та облаштування депортованих кримських татар і осіб інших національностей, які повернулися на проживання в Україну, їх адаптації та інтеграції в українське суспільство, на період до 2015 року.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=299965>

Игорь Васюник: Доверенное лицо *Алиса Юрченко, "Власть денег"*

Один из трех братьев Васюников, Игорь, гармонично чувствует себя в бизнесе, но то и дело оказывается на государственной службе или в политике. После прихода "оранжевой команды" он работал заместителем Алексея Ивченко в НАК "Нафтогаз Украины".

Его старший брат Иван Васюник в то время курировал работу газового гиганта из Секретариата Виктора Ющенко. Ему трудно было бы найти человека, которому можно доверять больше, чем родному брату.

Последние же пару лет официальным местом работы Игоря Васюника была львовская областная организация "Фронта Змин". Миллионер трудился заместителем своего старого товарища Степана Кубива. Это открыло ему путь в парламент. Иван Васюник от возвращения в политику отказался, снова положившись на брата

Агитационные материалы редко подвергаются столь тщательному лексическому и графологическому анализу, как это случилось с одной из листовок мажоритарщика Игоря Васюника. Прошлой осенью она стала причиной всеукраинского скандала.

На первый взгляд, в ней всего лишь цитировалось письмо Юлии Тимошенко в поддержку Васюника как единственного кандидата от Объединенной оппозиции по 117-му округу во Львове. Внимание привлек автограф экс-премьера под этим посланием. Его увеличенный вариант крупным планом показывали по телевидению и распространяли в Сети.

Оказалось, что это не личная подпись узницы Качановской колонии, к тому времени уже приговоренной к семи годам заключения, а факсимиле. Причем подпись до мельчайших деталей соответствует той, что стоит на газовых директивах 2009 г., за которые экс-премьер лишилась свободы.

Оппоненты сразу же вспомнили, что Игорь Васюник ранее работал в НАК "Нафтогаз Украины". И хотя это было в 2005-2006 гг., на три года раньше подписания газовых соглашений, ставших причиной заключения Тимошенко, на это никто не обратил внимания.

Таинственная связь между факсимиле на скандальных директивах и предвыборной агиткой так и осталась нераскрытой. Но в устах соперников Васюника по округу история выглядела крайне подозрительно.

Тем более что главный вывод, к которому пришли оппоненты: письмо в поддержку Васюника — поддельное. Подлинность этого документа пришлось подтверждать лично Арсению Яценюку. Главный "фронтвик" не пожалел времени на очередной приезд в скандальный округ в разгар избирательной кампании, чтобы успокоить избирателей.

По иронии судьбы громче всех историю с "фальшивым письмом Тимошенко" озвучивал другой оппозиционер — Тарас Стецькив. Он уверял, что Леди Ю в принципе не использует некоторых выражений, употребленных в письме, а "при слове "Васюник" Тимошенко колотит".

Политический тяжеловес из "оранжевой команды" Стецькив вряд ли уделял бы столько времени агитационным листовкам Игоря Васюника, если бы ему нашлось место в рядах объединенной оппозиции. Он оказался не у дел из-за срыва договоренностей, полученных еще до ареста Тимошенко.

Тогда политик рискнул отказаться от претензий на место в парламентских списках "Батькивщины", предварительно получив "добро" Леди Ю и Юрия Луценко на участие в выборах-2012 по мажоритарному округу. Он был уверен, что округ №117 закреплен за ним. Но решением съезда Объединенной оппозиции по этому округу был выдвинут Игорь Васюник (квота "Фронта Змин").

Стецькив пошел на выборы самовыдвиженцем, заручившись поддержкой бывшего политического босса из "Народной самообороны" Юрия Луценко.

В жестком противостоянии оппозиционных кандидатов победил Васюник. А после окончательного объединения "Фронта Змин" и "Батькивщины" наш герой незамедлительно вступил в политсилу Тимошенко. С тех пор первоочередная задача для бывших руководителей "Фронта Змин" во Львовской области — распределение влияния в областной ячейке "Батькивщины".

Какие изменения произойдут в руководящем составе Львовской облорганизации "Батькивщины" после слияния двух партий?

— Пока что состоялось утверждение членов политсовета на уровне Киева и членов центральной ревизионной комиссии. В ближайшее время мы будем завершать все объединительные процессы на уровне областей, городов, районов.

Как вы видите расстановку сил в облорганизации?

— По моему мнению, и это задекларировал Арсений Яценюк, мы все должны быть едины, сверху вниз и снизу вверх. Другого выхода, чтобы победить сегодняшнюю власть на будущих президентских и местных выборах, нет. Потому, кто с нами — заявление в партию. Кто не с нами, тому открыта дорога в различные политсилы. Мы не будем никого просить, уговаривать или заставлять.

Если "фронтвик" Степан Кубив возглавит Львовскую областную ячейку "Батькивщины", то как Роман Илык, ее нынешний руководитель, впишется в эту структуру?

— Думаю, что на Львовщине мы все впишемся в одну структуру. Понятно, что у всех есть свои амбиции, свое видение политического будущего, но, думаю, на Львовщине объединительные процессы пройдут достойно и спокойно.

Уже очевиден раскол между "старой гвардией" "Батькивщины" и выходцами из "Фронта Змин". Вы задумывались о том, как сгладить противоречия?

— Нет никакого раскола, идет нормальная дискуссия. Мы же демократическая партия, демократическая оппозиция. Это нормально, когда есть дискуссия. Вы видели, объединительный съезд прошел спокойно, нормально. Все единогласно поддержали решение относительно объединения, я не вижу тут никаких проблем.

Люди Тимошенко критикуют "приглашение "хазаров на царство", "ползучий захват "Батькивщины", выступают за исключение нескольких однопартийцев, связанных с Николаем Мартыненко, которого называют "генератором тушек". Разве это не конфронтация и выяснение отношений?

— Сейчас на повестке дня вопрос исключения кого-то из фракции не стоит. Все наши депутаты единогласно поддержали решение Юлии Владимировны, которое она сообщила через письмо (об объединении партий). Дискуссии на эту тему остановлены.

Кто утверждал вашу кандидатуру на округ?

— Я в партии практически с первых дней существования "Фронта Змин". Меня рекомендовал лично Степан Иванович Кубив (глава львовской областной ячейки "Фронта Змин"), именно потому, что я в партии с первых дней ее работы, а Степана знаю еще со студенчества, около 20 лет.

Он меня отправлял в студенческие отряды работать. Каждый из депутатов во время процесса утверждения оппозиционных кандидатов проходил небольшое собеседование-ознакомление (и я считаю, это нормально). На собеседовании были Яценюк, Турчинов и Федорчук.

Вы не ощущали дискомфорта от того, что вам приходилось бороться с известным оппозиционером Стецькивом, которому не досталось место не только в списке, но даже по округу?

— Ему предлагали место в округах, как опытному политику с многолетним стажем политической работы. Не буду говорить из корректности к тем депутатам, которые там победили, почему он не пошел на эти округа. Может, испугался... Не знаю.

Относительно меня: если я принял решение, то иду до конца. Я человек, с одной стороны, компромиссный, а с другой — упрямый. И если дал слово — не переступлю никогда.

У меня по округу была бешеная борьба, где в противовес мне были выставлены два оппозиционных политика: один — депутат облсовета, и второй — человек с большим опытом парламентской работы (Олег Баран и Тарас Стецькив — прим. "ВД"). Я ни разу не сказал ни одного грязного слова и не использовал ни одной черной технологии против своих оппонентов, в отличие от них.

Что вы подразумеваете под "черными технологиями"?

— То, что во дворе моего офиса сожгли два авто, то, что моему сыну пытались подбросить наркотики. Только потому, что я в нескольких метрах от него проводил встречу с избирателями-врачами, мы фактически поймали исполнителя за руку. Я уже не говорю про грязные листовки, разнообразные манипуляции политтехнологические и так далее.

Таинственные активы

Бизнес-активами Игоря Васюника управляет корпорация "Укркорп-инвест".

После смены власти в 2010 г. и ухода нашего героя с госслужбы он два года возглавлял наблюдательный совет этой структуры. Но незадолго до парламентских выборов его трудовая книжка оказалась в областной ячейке "Фронта Змин".

Прямая привязка к бизнесу — ни к чему оппозиционным политикам. Это одна из причин того, что народный депутат обтекаемо говорит о предприятиях, в которых имеет корпоративные доли.

В интервью "ВД" он называл три ключевых направления, которые приносят ему доход, — недвижимость, туристический бизнес и строительство.

В частности политику подконтрольна компания "Вояви", арендующая несколько корпусов у профсоюзного пансионата "Шацкие озера".

Свой первый бизнес Игорь Васюник открыл в 1990-х, как и большинство предпринимателей в то время, сосредоточившись на выстраивании бартерных и давальческих схем.

"Такой была жизнь, все так зарабатывали. Наш закон имеет и долго еще будет иметь бреши. Если они были, я их использовал, — признается наш собеседник. — Но границ закона я никогда не переходил".

Его компании торговали техникой, сельхозпродукцией, автомобилями, предоставляли услуги в сельском хозяйстве. К середине 1990-х Игорь Васюник сосредоточился на агробизнесе, возглавив предприятие "Укра-Агра", а затем "Региональный сельскохозяйственный кооператив".

Ваши бизнес-активы непубличны. Почему вы скрываете структуру собственности?

— Пока у нас в стране закон не будет четко действовать и помогать развитию предпринимательства, а налоговая и прочие проверяющие органы не перестанут быть карательным мечом, мудрый бизнес будет скрывать свои активы. И в первую очередь это будут делать политики или те, кто хочет пойти в политику.

Слухи о моем состоянии или бизнесе преувеличены, все довольно скромно. До момента избрания меня народным депутатом я управлял своим бизнесом. Откровенно говоря, часть активов на протяжении двух-трех лет я продал.

Сейчас есть бизнес, связанный с недвижимостью, рекреацией, строительством, и это практически все. Все свои активы я передал в управление, и сейчас управленческая компания занимается в основном тремя перечисленными направлениями.

Что произошло с вашим агробизнесом?

— Я очень хорошо разбираюсь в этой сфере. Сейчас остановил этот бизнес, но активно занимался им с 1993-го и до 2000-х. На мой взгляд, это одно из самых перспективных направлений, которое следующие 10 лет будет только развиваться.

Почему же вы тогда вышли из него?

— Это было еще до выборов, много лет назад.

Планируете приобрести какие-то активы в этой сфере?

— Сейчас — нет.

Топ-менеджеры предприятий имеют доли в ваших компаниях?

— Есть отдельные предприятия, в которых мои директора имеют долю. В основном это те ребята, которые со мной уже больше 15 лет. Они приходили ко мне со студенческой скамьи, начинали с торговых агентов, менеджеров и выросли до директоров. Если у них не будет стимула работать — они уйдут.

Какие у них пакеты?

— Во-первых, они должны хорошо зарабатывать. А пакеты, если не ошибаюсь, от 10% до 30% в отдельных предприятиях.

Вы с братьями партнеры по каким-то проектам?

— Вся информация есть в свободном доступе. Я думаю, если вы ее найдете, то получите ответ на этот вопрос. Братья есть братья — тут ничего не скажешь. Кстати, среди троих братьев (Евгений Васюник — младший из трех братьев, непубличен — прим. "ВД") я, наверное, наиболее склонен к предпринимательству, торговле, бизнесу.

Будучи народным депутатом, интересуетесь, как идут дела у ваших предприятий?

— В данный момент, да и до выборов, не особенно интересовался.

У меня демократичный стиль управления, потому что нет повода не доверять людям, которые со мной работают много лет. Конечно, в отдельных проектах на начальном этапе я применял авторитарный стиль управления, иногда смешанный, но в целом я доверяю людям, которые управляют моим бизнесом.

Правда, что некоторые топ-менеджеры из вашего бизнеса работают вашими помощниками в Верховной Раде? Неужели они так хорошо и в политике разбираются? Григорий Митренга, например.

— Да, этот человек со мной давно, еще со студенческих лет. Он помощник на общественных началах. Выполняет много организационных функций. Такие люди нужны.

Слабое место в деловой репутации Игоря Васюника — судебная и PR-война за недвижимость и землю на волынском озере Свитязь.

Все началось с того, что компания "Вояви", контролируемая народным депутатом, в июле 2009 г. арендовала четыре корпуса и шесть летних домиков пансионата "Шацкие озера".

В компании пообещали реконструировать их и достроить инфраструктуру. Акцент делался на том, что корпуса находятся в аварийном и антисанитарном состоянии, хотя как минимум один из них до этого работал и приносил прибыль.

Этот бизнес с самого начала обеспечил Игорю Васюнику репутационные риски.

Проблемы начались еще в 2009-м, когда центральное руководство Федерации профсоюзов Украины, в структуру которой входит санаторий "Шацкие озера", выяснило, что профсоюзные лидеры Волыни отдали часть корпусов в частные руки.

Законность этих действий тщательно разбиралась структурами ФПУ в Киеве. Тогда скандал удалось погасить.

Но волынские журналисты были убеждены, что арендующая фирма намерена облагородить корпуса, после чего в судебном порядке изъять их из собственности профсоюзов.

Впрочем, настоящие сложности у "Вояви" возникли уже после 2010 г., когда начались суды вокруг использования земли под санаторием "Шацкие озера".

Губернатор Волынской области Борис Климчук объявил, что земля под пансионатом будет возвращена в собственность государства, поскольку используется незаконно. Это грозит арендаторам земельного участка на берегу Свитязя выдворением.

В Волынской облгосадминистрации даже создали комиссию по возвращению земли под "Шацкими озерами" в госсобственность. В ходе этой войны выяснилось, что помимо арендуемых фирмой "Вояви" корпусов, Игорь Васюник располагает на территории пансионата дачей. Законность ее постройки местные власти также поставили под сомнение.

Звучат заявления о том, что фирма "Вояви", которую связывают с вами, незаконно заняла землю на Шацких озерах. Почему возник конфликт с руководством Волынской области?

— Говорю как есть: компания "Вояви" арендует только недвижимость — корпуса. Причем те корпуса, которые не работали, которыми не пользовались. В них был проведен комплексный евроремонт. Никакого отношения к земельному участку компания не имела и не может иметь, по сути.

Все решения, фиктивный акт управления земельных ресурсов, — все это было сфальсифицировано Управлением земельных ресурсов Волынской области по поручению руководства Волынской ОГА.

Незаконные решения и весь этот черный пиар — это один из методов давления на меня как на оппозиционного депутата. Его будут использовать и дальше.

Я понимаю, что моя компания сегодня не сможет выиграть какой-то суд, потому что на Волыни очень распространено кумовство. Кто-то условно руководит областной администрацией, его брат — прокуратурой, сват — милицией и т. д. Но время придет. Повторюсь, к земельному участку я отношения не имею.

Кому он принадлежит?

— Он находится в государственной собственности и принадлежит пансионату "Шацкие озера" (речь об участке площадью 4 га под четырьмя корпусами санатория). Это предприятие профсоюзов Украины. У них есть акт на постоянное использование земли.

Путем фиктивных выводов земельного управления и земельной инспекции через судебное решение им отменили акт владения земельным участком, и в медиа начали появляться сообщения о том, что народный депутат якобы хочет получить земельный участок.

У меня сегодня есть личный спор за земельные участки, потому что у меня там есть 16 соток, дача небольшая, 100 кв. м. В течение трех лет облгосадминистрация не дает мне право законно арендовать эту землю. В течение трех лет отклоняет любые мои просьбы и не только мои, есть еще несколько человек, у которых там есть дачи.

Я наперед на два года заплатил налог на землю по нормативной оценке, предполагая, что могут возникнуть сложности. И что происходит? Вместо того чтобы дать мне возможность правильно платить аренду за землю или выкупить эти 16 соток, под руководством губернатора области все эти действия блокируются, а в прессе появляются какие-то глупые обвинения насчет незаконного завладения Васюником землей.

Это полный абсурд и коррупция, и я со временем это докажу, но бороться сейчас бессмысленно.

Если это давление на вас как на политика, то с какой целью? Вам предлагали перейти в провластную фракцию?

— Тот, кто может предлагать Васюнику переход в провластную фракцию, — как минимум идиот. Нужно знать, кто такие Васюники, каков их род. Никогда, ни под каким давлением я не предам ни своих детей, ни родителей, которым уже 80, ни тех, кто предлагал меня на эту политическую арену.

Тогда какова цель "давления"?

— Давление есть, было и будет только расти, не только на меня, но и на многих других депутатов. Сейчас у нас очень много депутатов, на которых давят, открывают уголовные дела... На меня при власти Медведчука и Кучмы тоже было много наездов. Когда Медведчук-младший руководил налоговой инспекцией, было около 90 судебных заседаний. Я все это уже прошел.

Возможно, дело не в политическом давлении, эти корнуса ведь приносят вам хороший доход, не так ли?

— Смотрите, собственность профсоюзов почти вся в запущенном состоянии. И когда мы пару лет назад брали это имущество в аренду, мы были вынуждены сделать инвестиционные вложения, довести это имущество до того уровня, на котором оно бы не только зарабатывало деньги, но и давало бы возможность размещать там людей. Я не из тех, кто берет вещи и использует их в таком виде, в каком они находятся. Я создаю улучшения и на этом зарабатываю. Это нормальный цивилизованный подход.

Вы предчувствуете проигрыш в судах. Это означает, что вы уже смирились с уходом из этого бизнеса?

— Руководители области хотят практически забрать этот земельный участок себе, в свою собственность, прикрываясь вот такими лживыми заявлениями в мой адрес. Потому следите за событиями, думаю, будет интересно.

Квадроциклы и собаки

Игорь Васюник — сторонник активного отдыха. Он любит ходить в горы, выезжать на природу с семьей и собаками или гонять на квадроциклах. Но после переезда в Киев времени на любимые развлечения стало меньше. И политику ничего не остается, кроме как компенсировать это посиделками в компании друзей из числа других депутатов Львовщины.

Политическая работа забирает много энергии. Остаются силы на активные путешествия?

— Знаете, так случилось, что дети выросли, а я, по большому счету, и не заметил. Потому сейчас стараюсь отдыхать с семьей и воспринимаю только активный отдых. Я вообще три дня отдыхаю, а больше, мне кажется, уже невозможно.

Куда получалось выбираться в последнее время?

— Сейчас много работы в округе, звонят и в субботу, и в воскресенье, но если есть свободный часок, то стараюсь куда-то выехать погулять с родными — женой и детьми. Берем с собой собак.

С депутатами вместе свободное время проводите?

— Мы держимся такой группой — я, Степан Кубив, Михаил Хмиль и другие депутаты Львовщины. Практически каждый четверг мы проводим заседание этой группы, собираемся, обсуждаем основные вопросы, которые есть у каждого на округах, готовим некоторые запросы, стараемся контролировать процессы, которые проходят на Львовщине.

В этом созыве депутатские объединения по интересам, помимо региональных, уже сформировались?

— Да, в конце прошлой сессии играли в футбол, но я из-за травмы не мог поучаствовать. Других пока объединений по интересам нет. Новый парламент, новые депутаты, все друг к другу притираются, знакомятся. Думаю, еще все впереди.

Перспективы

До начала нового делового сезона команда Кубива-Васюника приложит максимум усилий, чтобы установить влияние над "Батькивщиной" во Львовской области.

Это даст ответ на вопрос о том, кто будет заниматься президентской кампанией Арсения Яценюка в регионе. Кадровые перестановки уже в сентябре могут превратить львовскую областную ячейку "Батькивщины" в "горячую точку".

Ведь и лидер областной "Батькивщины" Роман Илык уже успел заявить в прессе о своих амбициях возглавить объединенную структуру. Позиции "фронтовиков" выглядят весомее. И если им не удастся грамотно интегрировать Романа Илыка в политическую работу, "Батькивщина" пополнится еще одним внутренним оппозиционером из числа "тимошенковцев".

На бизнес-поприще Игоря Васюника будет занимать война за право использовать корпуса пансионата "Шацкие озера", в реконструкцию которых, по информации СМИ, было инвестировано около 2 млн грн.

Остальной бизнес политик постарается сохранить в тени. Его управляющая компания до сих пор не видела необходимости даже в создании собственного сайта, так что нет никаких оснований полагать, что семья Васюников намерена в обозримом будущем выводить бизнес в публичную плоскость.

http://www.depo.ua/ru/vlast-deneg/2013_arhiv-nomerov-vd/avg-2013vd/31-33-393/110180.htm

Від активного громадянина — до держави-лідера

Анатолій Гриценко, «Дзеркало тижня. Україна»

Викладена у цій статті програма спрямована на досягнення амбітної мети — становлення України як потужної європейської держави, регіонального лідера у політичній, економічній, соціальній та культурній сферах. Українському суспільству пропонуємо шлях випереджального розвитку, при цьому ставку робимо на мораль, інтелект і творчу енергію активних громадян, з опорою на активне громадянське суспільство та його основу — середній клас. Дотримання у процесі розбудови України запропонованих ідеологічних і програмних засад дозволить нам упевнено, енергійно й послідовно рухатися вперед, одержуючи гідні результати не колись, у далекому майбутньому, а вже тепер — для всіх громадян, наших сучасників.

Ідеологічні засади

Нестабільність, виклики й загрози сучасного світу, що переживає глибоку системну кризу, примушують змінити нашу роль і місце у світовій спільноті, шукати шляхи перетворення України на міцну конкурентоспроможну державу. Державу, яка забезпечує своїм громадянам високу якість життя та гідні соціальні стандарти. Державу, яка не пливе у фарватері чужої політики й чужих рішень, а чітко визначає свої національні інтереси та активно їх просуває і захищає. Державу, яка більше не буде для світу "донором" людських і природних ресурсів, натомість отримує гідне місце у світовому поділі праці, з акцентом на експорт технологічної продукції з високою доданою вартістю. Державу, яка реально впливає на європейські та світові процеси, бере активну участь у колективних зусиллях зі зміцнення миру і безпеки у регіоні й світі.

Щоб збудувати таку державу, мусимо насамперед здолати морально-соціальну кризу, якою сьогодні уражені всі верстви українського суспільства. Кожен громадянин і суспільство в

цілому мають відкинути насаджуваний повсюди культ жорстокості, насильства, споживацтва, псевдокультури та бездуховності, здолати згубну психологію меншовартості, покірності та "хатаскрайності".

Маємо повернутися до людських цінностей, історично притаманних українцям, — це повага до людини, моральність, відповідальність, працелюбство, толерантність і любов до своєї Батьківщини. Спираючись на ці сильні риси наших людей, об'єднуючи їхні зусилля заради високої мети, зможемо перетворити покірне і слухняне населення — на народ, спільноту відповідальних і активних громадян, які знають свої права і вміють спільно їх захищати, які люблять свою країну і спільно дбають про її розвиток.

Запорукою побудови успішної держави — регіонального лідера — є відповідність суспільних і державних механізмів цивілізаційній ідентичності наших громадян. Впродовж багатьох століть українське суспільство, що завжди складалося з різних етнічних груп, традиційно розвивалося "знизу догори": від громадянина, міцної родини через місцеву громаду до державних утворень, і це відбиває уявлення наших людей про гармонійний устрій суспільного життя. Опора на таку традицію сприятиме створенню сильної і комфортної для громадян держави з добре збалансованою системою відносин між громадськими, політичними та владними інститутами.

Побудована на таких цінностях і демократичних засадах держава, у центрі уваги якої — людина, стане тим системним механізмом, що надійно захистить права, свободи та законні інтереси кожного громадянина України (зусиллями якого держава створена й утримується), забезпечить виконання життєвої місії кожної людини — її максимальну самореалізацію.

Наша спільна діяльність має бути спрямована на вивільнення енергії кожної особистості та використання її для розбудови держави, на розвиток інтелекту і створення умов для творчої праці кожного громадянина.

Суспільство, яке задіє "соціальні ліфти" й підніматиме догори, на вищі щаблі влади і державного управління, саме освічених, моральних і відповідальних громадян, — уникне дальшого зростання соціальної нерівності й відновить справедливність у створенні та розподілі національного багатства.

Таке суспільство здатне виробити власний успішний шлях перетворення пострадянської, базованої на патерналізмі, України — на прогресивну демократичну державу з сильним громадянським суспільством, запропонувати європейській і світовій спільноті нову ефективну модель державного будівництва у XXI ст.

Україна має достатні ресурсну базу і людський потенціал, щоб забезпечити гідні соціальні стандарти та високу якість життя своїх громадян. Сприятливий клімат, родючі землі, запаси корисних копалин, енергетичні ресурси, транзитний потенціал, багата історична та культурна спадщина — у поєднанні з розвитком освіти і науки, новітніх технологій та енергозбереження, захисту довкілля і виробництва екологічно чистої продукції — виведуть Україну на рівень передових держав Європи і світу.

Досягнення високої мети — становлення України як великої європейської держави, регіонального лідера — має здійснюватися через утвердження у нашій країні суспільно-політичного устрою з такими ознаками:

— у центрі уваги держави є громадянин, його гідність, права та свободи, гарантовані Конституцією України і міжнародними правовими актами щодо дотримання прав і свобод;

— найвищим завданням державних і громадських інститутів є забезпечення високої якості життя громадянина, недоторканності його власності та вільного розвитку особистості;

— ключовою засадою функціонування держави є "держава — для громадянина", а не "громадянин — для держави";

— держава створює умови для розвитку громадянського суспільства і не втручається в його діяльність;

— громадянське суспільство контролює діяльність органів державної влади та місцевого самоврядування і активно впливає на ухвалення рішень, які торкаються життя кожної людини і кожного населеного пункту;

— держава діє виключно в рамках правового поля, з дотриманням норм Конституції і законів України;

— держава забезпечує дотримання громадянами закону і невтручання в їхнє особисте життя; судова гілка влади є незалежною, вибіркоче правосуддя — неприпустиме;

— у секторі безпеки і оборони пріоритет надається розвитку силових структур, які захищають народ і країну від зовнішніх загроз, а не силам внутрішньої безпеки, які захищають владу і державу — від власного народу;

— боротьба з корупцією, що становить загрозу національній безпеці України і її майбутньому, є завданням усіх державних інституцій та всього суспільства;

— забезпечується демонополізація в усіх сферах суспільного життя, правовідносини в суспільстві формуються на засадах вільної конкуренції та чесної змагальності;

— соціальна підтримка з боку держави надається лише громадянам, які такої підтримки реально потребують;

— тисячолітня духовна та культурна спадщина є надбанням усього суспільства; її руйнування, знищення і плондрування караються законом; цензурування української історії з політичних або інших міркувань — неприпустиме;

— держава гарантує рівноправність усіх релігійних конфесій, захищає толерантність у міжетнічних стосунках, що ґрунтується на розумінні цінностей усіх національних культур в Україні;

— забезпечується рівність громадян щодо їхніх обов'язків перед державою, відповідальності кожного громадянина за долю країни, солідарності у виконанні суспільних завдань;

— держава проводить активну зовнішню політику, рішуче просуває й захищає національні інтереси України;

— держава Україна активно впливає на європейські й світові процеси, спільно з іншими державами та міжнародними структурами забезпечує мир і безпеку в регіоні та світі.

Програмні засади

Глибинні зміни, що сприятимуть швидкій і ефективній модернізації України в усіх сферах суспільного життя, мають базуватися на трьох ключових принципах:

- 1) децентралізація державної влади;
- 2) демонополізація економіки;
- 3) деполітизація силових і правоохоронних органів.

Ці три принципи, зафіксовані законодавчо і системно втілені в життя, дозволять нам досягти проривних результатів і якісних змін у відносинах держави з громадянами та бізнесом. Результатом стануть зміцнення засад демократії та самоврядування, чесна конкуренція і прозорість, надійний захист прав і свобод, швидке зростання добробуту та якості життя громадян.

Проведення на цій основі системних реформ, яких потребує Україна, дасть змогу отримати позитивні результати в усіх сферах життєдіяльності суспільства і держави.

У сфері внутрішньої політики

Запровадження у державі ефективної системи стратегічного планування розвитку на середньо- і довгострокову перспективу, з відповідними змінами процедур бюджетного процесу.

Прийняття парламентом законів прямої дії, які не спотворюються шляхом видання урядових і відомчих підзаконних актів, що формують непідконтрольне парламенту поле правовідносин та створюють передумови для зловживань і корупції.

Посилення контрольних функцій парламенту за використанням бюджетних коштів, діяльністю Збройних Сил, інших військових формувань та спецслужб; вплив парламенту на кадрову політику в структурах сектору безпеки і оборони.

Приведення функцій, структури, чисельності, обсягів фінансування Збройних Сил та інших військових формувань у відповідність до потреб надійного захисту країни від зовнішніх загроз.

Зміна структури влади шляхом передачі місцевому самоврядуванню необхідних для повноцінного життя громади функцій і повноважень, відповідних матеріальних та фінансових ресурсів — формування на цій основі самоврядних територіальних громад.

Становлення судової системи як справді незалежної гілки влади, відповідно до стандартів Євросоюзу; відкритість судових засідань, публічний доступ до всіх рішень судів загальної юрисдикції; безумовне виконання державою Україна рішень Європейського суду з прав людини за позовами українських громадян.

Обмеження впливу влади на функціонування інституту приватної власності; запровадження публічно доступного обов'язкового реєстру прав приватної власності.

Максимальне спрощення і здешевлення процедур надання адміністративних послуг; запровадження електронного документообігу, що скорочує терміни видачі документів та покращує якість обслуговування громадян.

Кардинальне скорочення дозвільних функцій держави для громадян і бізнесу; зменшення кількості та чисельності органів виконавчої влади на всіх рівнях; передача невластивих державі функцій громадським і приватним структурам.

Антикорупційна люстрація всіх чиновників, починаючи з суддів, прокурорів і слідчих.

Ефективна боротьба з корупцією та відмиванням "брудних" коштів відповідно до міжнародних стандартів прозорості; постійний моніторинг дотримання антикорупційного законодавства з урахуванням рекомендацій Євросоюзу, FATF, GRECO, Transparency International, інших міжнародних організацій; суворе покарання за порушення закону.

Створення системи персональної відповідальності в усіх органах державної влади та місцевого самоврядування; забезпечення прозорості і відкритості їх діяльності, публічності засідань і оприлюднення ухвалених рішень; запровадження ефективних механізмів громадського контролю за діяльністю влади.

У сфері зовнішньої політики

Формування зовнішньої політики держави, виходячи з національних інтересів України, їх просування і надійного захисту на міжнародній арені; посилення впливу України на європейські та світові процеси; зміцнення безпеки в Україні та життєво важливих для неї державах і регіонах світу.

Незмінність стратегічного курсу України на європейську інтеграцію, продуктивна співпраця з країнами Євросоюзу в політичній, економічній, енергетичній, культурно-освітній, екологічній, військовій та інших сферах.

Наповнення стратегічного партнерства України з Китаєм, Росією і США реальним змістом — з виходом на значимі позитивні результати співпраці.

Розбудова відносин України з іншими державами світу на засадах взаємної вигоди, рівності прав сторін і прозорості у прийнятті рішень.

Зовнішньополітична діяльність пріоритетно спрямована на створення умов для прискореного розвитку економіки України: залучення іноземних інвестицій на вигідних для України умовах; отримання нових перспективних технологій для розвитку виробництва в Україні; доступ вітчизняних підприємств на нові світові ринки, насамперед високотехнологічних розробок, новітніх технологій і високоякісної продовольчої продукції.

Популяризація у світі української історії та культури, об'єктів Світової спадщини ЮНЕСКО і туристичних маршрутів на території України.

Активна участь України у колективних зусиллях європейської і світової спільноти, спрямованих на запобігання та локалізацію небезпечних загроз і конфліктів.

В економічній сфері

Функціонування економіки України на засадах вільної конкуренції і чесної змагальності; жорсткий контроль держави та суспільства за діяльністю природних монополій.

Формування умов реалізації найманої праці, які забезпечують добробут і високий соціальний статус громадянина, дають людині можливість накопичувати капітал і набувати приватної власності відповідно до отриманих законним шляхом статків.

Робоче місце і гідна оплата праці, а не пільги (допомога безробітним чи субсидії) від держави як основа економічної стабільності людини, родини і суспільства; надання адресної грошової допомоги найбіднішим верствам населення.

Високий платоспроможний попит населення як головний стимул розвитку внутрішнього ринку України, зменшення залежності національної економіки від коливань і криз на зовнішніх ринках.

Реформування податкової системи та сфери соціального забезпечення шляхом: розмежування податків і соціальних внесків, усунення їх взаємного впливу; зменшення кількості податків і спрощення процедури їх адміністрування; успадкування усіх форм пенсійних внесків, збереження їх купівельної та майбутньої вартостей.

Ревізія і радикальне спрощення дозвільної системи та системи технічного регулювання; суворі відповідності чинних підзаконних актів і відомчих правил законам України.

Максимальне сприяння держави розвитку перспективних галузей промисловості і сільського господарства, від яких залежить прискорений розвиток економіки України.

Регулювання державної ренти відповідно до норми Конституції України про власність народу на землю, її надра та інші природні ресурси.

Повністю прозора структура власності в Україні: запровадження публічно доступного обов'язкового реєстру прав приватної власності, матеріальних і нематеріальних активів; надання інформації про кінцевого бенефіціара під час проведення всіх операцій з купівлі-продажу, при відкритті банківських рахунків, участі в тендерах із державних закупівель.

Надання дозволу на участь у тендерах при проведенні державних закупівель лише підприємствам, які зареєстровані і сплачують податки в Україні.

Ефективна енергетична політика: на засадах прозорості, конкуренції і з опорою на власні енергетичні ресурси; енергозбереження в усіх галузях як ключовий фактор підвищення конкурентоспроможності вітчизняної продукції та незалежності України від поставок природного газу з інших держав; встановлення економічно обґрунтованих тарифів на енергетичні ресурси для підприємств і житлово-комунальні послуги населенню.

Державна підтримка розвитку малого і середнього підприємництва з метою швидкого створення нових робочих місць, подолання бідності та безробіття, формування міцної основи і запоруки демократії в Україні — середнього класу.

Запровадження дієвого інституту довгострокової оренди земель сільськогосподарського призначення з можливістю застави для отримання кредиту та передачі права оренди у спадок нащадкам.

Ефективне використання механізму державного замовлення, у тому числі державного оборонного замовлення, для фінансування новітніх наукових розробок, розвитку проривних технологій, створення нових перспективних виробництв і зразків продукції.

Стимулювання розвитку та впровадження екологічно чистих технологій; безумовне дотримання стандартів захисту довкілля на виробництві; жорсткі штрафні санкції за порушення екологічних вимог.

У соціально-культурній сфері

Утвердження інституту громадянства України як пріоритетного відносно національних і етнічних груп населення — формування політичної нації.

Популяризація традиційних духовних цінностей людини як передумови життєвого успіху; використання інтелектуальних і культурних надбань попередніх поколінь у суспільному поступі України в майбутнє.

Утвердження в суспільній свідомості розуміння того, що найвищою цінністю України є людина як творча, моральна та інтелектуальна особистість; створення умов для повноцінної всебічної реалізації потенціалу громадянина.

Забезпечення належного соціального статусу професіям, які найбільше впливають на розвиток інтелекту, морального та фізичного здоров'я нації і безпеку країни: вчителя, вченого, лікаря і солдата.

Пріоритетне спрямування бюджетних коштів, залучення інвестицій і кредитів на швидке й повноцінне оновлення соціальної інфраструктури України — будівництво дитячих садків, шкіл, лікарень, спортивно-оздоровчих комплексів у всіх населених пунктах.

Захист суспільства від руйнівного впливу псевдокультурної експансії; заборона нав'язливої реклами на вулицях населених пунктів, радіо, телебаченні і телепередач, які формують споживацтво, жорстокість та аморальність громадян, насамперед — дітей і молоді.

Виявлення та підтримка здібностей дитини в ранньому віці, сприяння розвитку талановитих особистостей.

Створення умов для доступу людини до якісних освітніх послуг впродовж усього її життя; орієнтація освітніх закладів не на видачу дипломів — на формування світогляду людини, отримання глибоких знань, вмій і твердих навичок, із якими випускник може отримати робоче місце за фахом на конкурентному ринку праці.

Запровадження автономії університетів країни, перетворення їх із переважно ретрансляторів — на генераторів нових знань; державна підтримка освітянських наукових проєктів на конкурсній основі.

Пріоритетний розвиток сфери високих наукоємних та інформаційних технологій, державна підтримка проривних інноваційних проєктів.

Створення нових освітніх курсів і програм відповідно до викликів часу: дистанційного навчання, інтенсивних тренінгів із перекваліфікації безробітних громадян, адаптація навчальних програм до тенденцій та змін на ринку праці.

Підтримка розвитку гуманітарних і суспільних наук, мистецьких акцій та культурних подій.

Система охорони здоров'я спрямована на: профілактику захворювань і виявлення їх на ранніх стадіях; визначення пакету безоплатних медичних послуг, який держава гарантує кожній людині, незалежно від її статусу і місця проживання, за бюджетний кошт; заохочення приватного медичного страхування життя і здоров'я людини.

Ключовим завданням має стати побудова в Україні суспільно-політичного устрою, який дозволить задіяти для спільної справи творчий потенціал кожної людини, громади, всього суспільства і ґрунтуватиметься на високій моральності та відповідальності громадян.

<http://gazeta.dt.ua/internal/vid-aktivnogo-gromadyanina-do-derzhavi-lidera-.html>

ГКЧП міського масштабу?

Віталій Боровець, «Вечірній Київ»

Нинішня опозиція від самого початку заявила себе як радикальна сила, що ставить за основу своєї діяльності непарламентські форми боротьби. Депутатський мандат їй необхідний тільки для ухиляння від відповідальності. Втрачаючи авторитет у суспільстві, а з ним і можливість прийти до влади парламентським шляхом, вона стає все більш агресивною і небезпечною. Сьогодні полем своєї боротьби опозиція обрала столицю, використовуючи як привід чергове засідання Київради.

Штурм Київради опозиція призначила на 19 серпня, приурочивши його до річниці безславного ГКЧП. Вважаючи себе затягненими демократами, опозиціонери вдаються до тих же методів, що й гекачепісти – насильно нав'язують свою волю. Ті – народам Радянського Союзу, наші – киянам. При цьому в них не виникає навіть наміру запитати у самих киян, що вони думають про подальшу долю Київради.

Замість того, щоб домовлятися з парламентською більшістю про призначення виборів у Києві, опозиція запускає механізм погроз і погромів. Це ще раз підкреслює, що ці вибори їй не потрібні. Виставити єдиного кандидата вона не в змозі, а це означає, що і перемогти у столиці після провальної діяльності в парламенті їй буде проблематично. Заворушення в Києві потрібні Яценюку і Тягнибоку для того, щоб підігрівати настрої радикалів насамперед у своїх власних політсилах, які без проведення масових акцій і фінансового допінгу можуть просто втекти туди, де «веселіше» і де краще годують.

Лідерам опозиції необхідно постійно доводити свою значимість, інакше може вичерпатися головне джерело їхнього натхнення – фінансовий потік, що вже й так значно порідшав. Сьогоднішніми діями з блокування роботи Київради вони розраховують створити безвладдя у столиці, зірвати прийняття важливих господарських рішень напередодні зими, розвалити міське господарство, тим самим спровокувати масове невдоволення городян, а там, якщо пощастить, то й бунт. Далі, на їхню думку, спрацює ефект доміно.

Не виключено, що й цього разу групі проплачених молодиків під прикриттям нардепів вдасться зірвати сесію, затьмарити киянам світле свято Преображення Господнього, але це буде їхня піррова перемога. ГКЧП не пройде і цього разу. Всі потрібні місту рішення будуть прийняті в той чи інший спосіб. А кияни в черговий раз на власні очі переконаються, хто рветься до влади. До речі, першим це вже зрозумів Віталій Кличко. Він, як і депутати більшості, щосили дистанціюється від «Батьківщини» і «Свободи», захищаючи своїх помірних прихильників не тільки у столиці, а й по країні, від непотрібного їм радикалізму.

<http://www.eveningkiev.com/ua/19059/art/1376566274.html>

Інтернет-ЗМІ

Большинство в Киевсовете заседало 10 минут. Оппозицию "кинули"

Остров

Внеочередное сессионное заседание Киевсовета 19 августа продолжалось чуть более 10 минут. За это время депутаты Киевсовета от большинства рассмотрели и приняли 4 постановления и 3 обращения к Верховной Раде. В частности, депутаты рассмотрели обращение к парламенту относительно выборов мэра Киева.

Лишь по двум проектам постановления депутаты заслушали краткие выступления докладчиков, все остальные вопросы голосовались без обсуждения. Они были единогласно поддержаны ("за" проголосовали 76 депутатов из 79, зарегистрировавшихся в зале).

Кроме того, Киевсовет, как и планировалось, принял ряд постановлений, а также обращение к Верховной Раде Украины по рассмотрению вопроса назначения выборов Киевского городского совета и определение срока их проведения.

Депутаты в частности, скорректировали программу экономического и социального развития города Киева на 2013 год, годовой бюджет; структуру и общую численность исполнительного органа Киевсовета; деятельность центров предоставления административных услуг в столице.

Решено направить обращение к парламентариям с просьбой срочно рассмотреть вопрос об установлении границ города Киева, сохранения Беличанского леса, а также внести изменения в Бюджетный кодекс Украины относительно зачисления в доходы бюджета города Киева налога на доходы физических лиц.

В отдельном обращении в Верховную Раду депутаты Киевсовета предложили дать оценку действиям народных депутатов Украины и их помощников-консультантов во время участия в работе пленарных заседаний сессии Киевсовета, которые состоялись в течение 2012-2013 годов, и внести изменения в законы и другие нормативно-правовые акты, которые бы устанавливали полномочия народного депутата Украины, помощника-консультанта народного депутата Украины и порядок их участия в работе сессий сельских, поселковых, городских, районных в городах, районных и областных советов и заседаниях их органов.

Как сообщил народный депутат фракции "Батьківщина" Александр Черноволенко, депутаты Киевсовета от большинства были в зале заседаний Киевсовета уже в 8 утра.

Он также добавил, что оппозиционные депутаты Киевсовета не были предупреждены о таком раннем сборе и поэтому, когда пришли к заявленному началу работы сессии, уже не смогли попасть на заседание Киевсовета.

<http://www.ostro.org/general/politics/news/424841/>

Куда подевались амбиции Кличко? *ИзвестияUA*

В течение недели Виталий Кличко успел не только заявить, что идет в президенты, но и опровергнуть это решение. А украинцы все пытаются понять, куда идет лидер «Удара», ведь у новоиспеченного политика выходит так: есть возможность идти в мэры, но нет желания, есть желание идти в президенты, НО...

Сотрудники сайта Всемирного боксерского совета (WBC) неправильно истолковали слова Виталия Кличко во время встречи с президентом WBC в Мексике

По нашей информации, лидер политической партии «УДАР» заявил, что намерен выдвигать свою кандидатуру в президенты на выборах в 2015 году. Именно так и подали эту новость украинские СМИ. На самом деле, отмечает издание, речь шла только о заинтересованности Кличко в участии в этой гонке.

«Он сказал, что думает об участии в президентской кампании, но еще не принял решения по этому вопросу. Ошибку сделал тот человек, который писал эту новость на английском языке», - рассказал сотрудник сайта WBC. Вскоре некорректную формулировку на сайте исправили.

Так в чем же ошибка? Почему Виталий Кличко никак не хочет поставить точку в этом вопросе. Если даже «свободовцы» назвали решение главного «ударовца» предвиденным? «Такое заявление является фальстартом на выборах президента, хотя, с другой стороны, оно является предвиденным. Очевидно, это секрет Полишинеля, я думаю все в Украине хорошо понимали, что "УДАР" не скрывает свои президентские амбиции относительно лидера Виталия Кличко. С другой стороны, до президентских выборов еще полтора года, поэтому разговоры о кандидатах — это больше политехнология, а не реальная политика. В политике все надо все делать своевременно: нельзя опаздывать, но и фальстарты могут все испортить», - прокомментировал «ошибочное» желание идти в президенты заместитель председателя фракции партии ВО "Свобода" Андрей Мохник.

Давление оппозиции, боязнь проиграть, нехватка денег на предвыборную кампанию — предположений и вопросов множество, а вот с ответами придется подождать...

<http://izvestia.kiev.ua/ru/article/26228>

Утилизационный сбор на авто пытаются удешевить до 1 тыс. грн. *Экономические известия*

Дилеры подготовили законопроект, которым предусмотрена отсрочка вступления в силу закона о налоге на утилизацию автомобилей до 1 января 2014 года, а размер налога значительно снижен.

Об этом сообщил глава Всеукраинской ассоциации автоимпортеров и дилеров (ВААИД) Олег Назаренко. По его словам, принятый парламентом закон – «очень сырой» и нуждается в серьезных доработках.

Недавно Президент Украины подписал закон о введении экологического налога на утилизацию автомобилей. Базовая ставка сбора для легковушек составляет 5,5 тысяч гривен, для автобусов и грузовиков - 11 тысяч. При расчете суммы налога учитывается также объем двигателя и возраст авто.

Автодилеры считают, что новый налог приведет к значительному (от 5 до 200 тыс. грн) повышению стоимости машин.

При этом президент дал поручение привести закон в соответствие с правилами ВТО. Пока непонятно, успеют ли это сделать до 1 сентября, когда закон должен вступить в силу. Министерство экологии (именно оно станет распорядителем средств, полученных от эконалога) уже подготовило законопроект с изменениями. Предусмотрена отмена коэффициентов при расчете утилизационного сбора. Если раньше на утилизацию отводилось от 5, тыс. грн. до 30 тыс. грн., в зависимости от объема двигателя, теперь ставка составит 5,5 тыс. грн. для всех легковых авто. За утилизацию грузового транспорта и автобусов придется заплатить 11 000 грн. Однако дилеры предлагают не спешить.

«Мы вносим законопроект, просим отсрочить введение налога до нового года, а ставку снизить с пяти тысяч гривен до одной. Такой уровень сегодня установлен в других странах», - сказал Назаренко, добавив, что, в соответствии с проектом, платить утилизационный сбор должны все – и автоимпортеры, и украинские автопроизводители. Кроме того, предлагается средства, полученные от налога, направлять не в распоряжение Минэкологии, а напрямую в госбюджет. Законопроект будет подан в парламент 2 сентября. В случае его принятия, закон вступит в силу 1 января 2014 года. ВААИД также будет просить президента применить механизмы, которые позволят не взимать налог до момента рассмотрения нового законопроекта в Раде.

По словам Назаренко, «вообще странно слышать разговоры о будто бы существующих в стране проблемах с утилизацией автомобилей». Ведь и сейчас автовладельцы проходят ТО, меняют топливные фильтры, масла, аккумуляторы и т.д. – и все это утилизируется.

Сторонники утилизационного налога заявляют, что в стране ежегодно списывается около 100 тысяч автотранспортных средств, но нет должного механизма их утилизации. В соответствии с законом, импортеры должны будут либо самостоятельно утилизировать технику, либо будут подписывать договор с уполномоченными предприятиями. Для финансирования этой программы с импортеров автомобилей будет и взиматься налог.

Украинские автопроизводители закон поддерживают, уверяя, что обязательная утилизация транспортных средств создаст предпосылки для наращивания объемов производства и, соответственно, окажет положительное влияние на уровень занятости и на поступления в бюджет. Корпорации «Богдан» и «УкрАвто» уже начали работу по созданию утилизационных центров. По данным аналитиков корпорации «Богдан», на начало 2011 года в структуре автопарка Украины было 2,1 млн. легковых автомобилей старше 1985 года выпуска. Если такое количество авто будет списано в течение 10 лет, объемы ежегодной утилизации составят 210 тыс. авто в год.

«Отечественные производители освобождаются от уплаты такого налога, если они дают гарантию создания утилизационных мощностей. Это будет система центров, которые занимаются утилизацией старых авто. Будут новые рабочие места: откроется более полутора сотен пунктов, куда ржавые и откровенно опасные машины можно сдавать. Хочу напомнить: сейчас в Украине 10 миллионов авто. Так вот, львиная доля, где-то порядка и более 80% из них, старше 13 лет. При этом ежегодно мы ввозим еще более чем 130 тысяч автосекондхенда», - говорит автор утилизационного закона, народный депутат от Партии регионов Ярослав Сухой, чьи слова приводит InfoCar.ua. По словам депутата, закон даст возможность избавиться от автохлама и будет пополнять бюджет не менее чем на 2,2 млрд. грн. ежегодно.

Однако автоимпортеры в такие пояснения не слишком верят.

«Нам говорят, что нужно построить десять утилизационных центров стоимостью по 7 миллионов евро. Но что они будут делать в Украине? Десять центров за 10 месяцев утилизируют весь украинский автотранспорт», - отметил глава ассоциации. По его словам, вряд ли украинцы в массовом порядке будут сдавать автомобили на утилизацию, предпочитая разборку. «Может быть, найдется тысяча автомобилей (для утилизации)», - предположил он.

Олег Назаренко также усомнился в заявленных цифрах поступлений от нового налога – предполагается, что это будет 2,2 млрд. грн. Однако в России, где автопарк в 12 раз больше, чем в Украине, за все время действия утилизационного сбора поступления составили, если перевести в украинскую валюту, около 2 млрд. грн. Таким образом, в проект закладывались явно не очень реальные цифры. По словам Назаренко, хорошо было бы, если бы авторы законопроектов несли ответственность в том случае, если государство в результате будет терять деньги.

«Тогда, например, чиновники, которые инициировали спецпошлины, благодаря которым импорт упал в десять раз, и, соответственно, упали поступления в бюджет, ответили бы», - отметил он, добавив, что надо помнить и об ущербе от санкций - Украина «ради владельца одного автомобильного завода втягивается в торговую войну со всем миром».

Еще одно замечание: законом об экологическом налоге предусмотрено, что сдавать автомобиль на утилизацию нужно в полной комплектации, между тем, возможна их повторная реализация на рынке – «мы должны платить за то, чтобы кто-то делал свой бизнес». Глава ассоциации выразил надежду на то, что после поручения президента «все эти моменты будут устранены».

Стоит вспомнить, что ранее Киев не одобрил введение россиянами с 1 сентября 2012 года утилизационного сбора, который больно ударил по украинским автопроизводителям. По официальным данным, за период с января по май 2013 года производство автомобилей в Украине сократилось на 57,4%.

<http://izvestia.kiev.ua/ru/article/26009>

Блоги

Олег Царев: «О ситуации с прохождением грузов через украино-российскую границу»

lb.ua

Регулярно, по несколько раз ежедневно, созваниваюсь со структурами российской таможни и Россельхознадзором. Исходя из той информации, которую я получил, Россия проводит проверки на таможне. Их цель – установить, какая часть грузов и товара, декларируемых как украинские, на самом деле украинские. Цель – убедиться, что это не китайский и турецкий ширпотреб, польское мясо и т.д., которые ввозятся на территорию Таможенного союза без госпошлины – под видом товара, произведенного на Украине.

Подобная информация нужна для того, чтобы оценить потери бюджетов стран ТС от этого явления. Особенно актуально это в свете возможного подписания Украиной соглашения об ассоциации с ЕС. Я выяснил, что эта мера временная и скоро грузы пойдут. Россияне заверили, что для компаний, у которых не выявлено нарушений, проблем не будет. Выявлено и выявляется, со слов россиян, достаточно большое количество нарушений. К примеру, обнаружена поставка бразильского мяса под видом украинского.

Россияне считают, что в случае подписания Украиной соглашения об ассоциации с Евросоюзом количество грузов, поступающих на Украину без пошлин, увеличится. Соответственно увеличится и риск реэкспорта этих товаров на территорию стран ТС. Я так понимаю, что в этом случае страны ТС могут ввести подобный режим проверки грузов как постоянный.

Вызывает отвращение и неприятие, когда в этих условиях некоторые украинские чиновники вместо того, чтобы помогать украинским предприятиям, пытаются заработать. Ко мне как к члену аграрного комитета парламента обратились крупные производители сыра с Юго-Востока Украины. Я три раза созванивался с Россельхознадзором по поводу блокировки поставки продукции нашего производителя – сыра в России. Они уже меня по голосу узнают!

Россияне готовы рассмотреть вопрос срочно при условии передачи им украинской стороной акта проверки. Но наша ветеринарная служба уже в течение двух месяцев не передает россиянам акт проверки производителя украинского сыра! У меня стойкая уверенность, что они не хотят передавать документы россиянам – до тех пор, пока не получают желаемые десять центов с килограмма сыра. Если проблема не будет решена, я буду готовить выступление с трибуны Верховной Рады и буду называть фамилии "ответственных" товарищей.

Вот такая наша украинская специфика!

http://blogs.lb.ua/oleg_tsarev/220374_situatsii_prohozhdeniem_gruzov.html

Олег Тягнибок: «Російська торговельна війна проти України – абсолютний провал "багатовекторної" політики режиму Януковича»

pravda.com.ua

Запровадивши фактичну заборону на імпорту українських товарів, Росія оголосила Україні повномасштабну торговельну війну. Ця подія остаточно підтверджує абсолютне банкрутство "багатовекторної" політики режиму Януковича та запропонованого ним формату співпраці з Митним Союзом за схемою "3+1". Сподівання Януковича всидіти на двох стільцях, балансуючи між Росією та Європейським Союзом, зазнали краху.

Всеукраїнське об'єднання "Свобода" послідовно виступає проти будь-якої інтеграції у наддержавні утворення, які інспіровані Кремлем. "Свобода" неодноразово вказувала на те, що Москва не задовольниться суто економічною співпрацею. Саме тому Росія ніколи не виконувала й не буде виконувати договори про вільну торгівлю з Україною: завжди знайдеться якийсь надуманий привід – чи "регламент Митного союзу", чи "санітарні норми" – для того, аби проігнорувати чинні офіційні договори, так само, як зараз Кремль ігнорує широко розрекламований "Договір про зону вільної торгівлі СНД".

Митний союз становить загрозу повного підпорядкування України Росії, включення її в орбіту імперського геополітичного проекту Росії – "русська міра", що загрожує втратою нашою державою незалежності та перетворенням її на російську колонію. Митний союз, як і решта створених Кремлем наддержавних структур, є насамперед знаряддям політичного тиску з боку російської влади, засобом реставрації Російської імперії.

Намагаючись отримати короткострокові дивіденди для себе шляхом загравання з Митним союзом, олігархічний режим лише шкодить українській економіці в стратегічній перспективі. Економічна інтеграція з країнами Митного союзу – це як повернення до Совецького Союзу: ті самі застарілі засоби виробництва, архаїчна організаційна модель, наголос на торгівлі сировиною, низький технологічний рівень переважної більшості товарів тощо. Ринок Митного союзу менш платоспроможний, спеціалізується на експорті енергоресурсів, а не високотехнологічної продукції. Інтеграція України в цей ринок закрие нам шлях до якісної економічної співпраці з ринком ЄС, який є позитивною протилежністю до МС. Наша економіка може виграти в короткостроковій перспективі, бо гіпотетично може отримати дещо кращі умови на ринку нашого північного сусіда, але цілком програє стратегічно, адже, крім втрати країною економічного суверенітету, наші підприємства залишаться в замкнутому колі вимушеної роботи на ті ринки збуту, які не спонукають їх до будь-якої модернізації.

Відповідальна влада мала би не загравати з Кремлем, а готуватися до цілком передбачуваної перспективи шляхом спрямування усіх сил української дипломатії на активний пошук нових ринків збуту для української продукції, акумулювання резервів та планування асиметричних заходів у відповідь на розв'язану Росією торговельну війну. Натомість абсолютна зацикленість нинішнього олігархічного режиму на своїй особистій вигоді залишила країну

вкрай непередбаченою до таких дій Москви. Слід зазначити, що заборона імпорту українських товарів у країну болісно вдарить по російських споживачах і багатьох секторах російської економіки, які поєднані виробничим циклом з українськими підприємствами. Це означає, що Росія не зможе зберігати ембарго в довгостроковій перспективі, й цей факт має бути використаний Україною.

З огляду на вищевикладене, ВО "Свобода" вимагає від влади:

1. негайно запровадити симетричні заходи щодо російських товарів, аналоги яких виробляються в Україні.

2. Встановити в односторонньому порядку економічно та політично обґрунтовані тарифи на транзит російських енергоносіїв територією України та на оренду українських газових сховищ.

3. Відмовитися від будь-яких інтеграційних кроків у наддержавні утворення на чолі з Росією. Чітко заявити, що розв'язана Кремлем торговельна війна не примусить Україну відмовитися від економічної інтеграції з ЄС.

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/tiahnybok/520ded0bdd119/>

Телебачення і радіомовлення

В Києве освятили главный греко-католический храм

Интер, Подробности недели

Сегодня в Киеве освятили главный храм Украинской Греко-католической церкви - Патриарший собор Воскресения Христова.

На открытие приехали тысячи людей. Причём, не только из Украины. Были представители диаспоры - России, Польши, Америки и даже Австралии.

Собор возводили долгие двенадцать лет. На пожертвования верующих. Брать деньги у большого бизнеса или госструктур - отказались принципиально.

Освящая храм, предстоятель украинских греко-католиков Святослав сказал, что новый собор должен стать напоминанием о единстве, к которому призывает Бог.

Микола Азаров і Дмитро Медведєв обговорили, як повернути торговельні відносини України та Росії до позитивної динаміки

УТ-1, Підсумки тижня

Повернути торговельні відносини України та Росії до позитивної динаміки. Про це сьогодні по телефону говорили Микола Азаров і Дмитро Медведєв. У центрі уваги прем'єр-міністрів були проблеми, які виникли останнім часом у митному оформленні українських вантажів на кордоні з Росією.

Глави урядів відзначили інтенсивну роботу спільної групи цими вихідними. А от розмови про те, що ускладнення пов'язані з інтеграційними процесами двох країн, прем'єри вважають безпідставними. Микола Азаров і Дмитро Медведєв домовилися, що вже завтра зустрінуться керівники митних відомств країн і питання українського імпорту буде вирішено.

Нагадаю, на російському кордоні вантажі з України простоюють з 14 серпня. Сусідні митники внесли до групи ризику всіх без винятку вітчизняних імпортерів. У п'ятницю до Москви на термінові переговори поїхала українська делегація. Після низки зустрічей уже дали зелене світло вантажу на залізницю.

У Києві освятили головний храм греко-католиків - Патріарший собор Воскресіння Христового

Головний храм греко-католиків - Патріарший собор Воскресіння Христового - освятили у Києві. Його висота - п'ятдесят метрів, він уміщує півтори тисячі людей. Будувати собор

почали ще 2002-го, за чотири роки у підвальній частині храму провели першу службу. З церемонії освячення повернувся Ярослав Тракало.

Ярослав ТРАКАЛО, журналіст: На освячення головної святині Української греко-католицької церкви тисячі вірян з усіх куточків України та інших країн почали збиратися ще на світанку. За годину до початку офіційної церемонії навколо Патріаршого собору ніде яблуку впасти.

ХРИСТИНА, прочанка: Я приїхала у місто Київ на свято хрещення України.

ЛІДІЯ, прочанка: Наш патріархат, маємо свій Патріарший собор. Вернулися на ті терени, де були, як кажуть, діди-прадіди, бо фактично корінь нашої православної України, є насправду тут - в центрі.

Ярослав ТРАКАЛО, журналіст: Аби стати свідками повернення Патріаршого центру на схили Дніпра, прочани, етнічні українці, долали тисячі кілометрів - із Польщі, Росії, США, Аргентини, навіть із Парагваю.

Уродженець Тернопільщини отець Віктор нині живе в Канаді. Каже, що добре знає Блаженнішого Святослава ще з часів навчання у Львівській духовній семінарії.

Отець ВІКТОР, священник: Чудовий хор в нас був у семінарії. Ми співали в хорі, ми їхали з хором нашим, яку зробили духовну програму - українську програму. Польща, Франція, Німеччина. Я думаю, Блаженніший пам'ятає це і, як буде змога, я б хотів зустрітися з ним.

Ярослав ТРАКАЛО, журналіст: Через 11 років після освячення наріжного каменя Патріаршої резиденції на лівому березі в Києві нині святиня відкрила свої двері, об'єднавши українських греко-католиків не лише по обох берегах Дніпра, а й по всьому світу.

До собору Блаженніший проходить через центральний вхід, повз велику кількість людей. На ходу промовляє напутні слова і благословляє прочан. Віряни дякують оплесками.

У престол храму вкладають моці святих апостолів Петра і Павла та Андрія Первозванного, понтифіків Климента і Мартина, які свого часу загинули на українських землях, а також священномучеників. Блаженніший Святослав освячує собор і дякує, адже святиню збудували винятково на пожертви вірян з усього світу.

Блаженніший СВЯТОСЛАВ, глава Української греко-католицької церкви: Цей собор, повинен також стояти як нагадування про єдність, до котрої нас закликає сам Господь. Ми будували його всі разом. "Цеглинками" пожертвувать, які надходили від людей з усього світу. Це є ваш собор! Цей собор збирає усіх синів і дочок Володимирового Хрещення. Закликає їх до єдності.

Ярослав ТРАКАЛО, журналіст: Уже завтра, в день Преображення Господнього, яке в народі ще називають Яблучним спасом, греко-католики, за традицією, вперше освячать фрукти у храмі, що тепер відкрив двері для всіх.

Рекордний урожай збагатить зернотрейдерів, але не селян?

Радіо Свобода, Ваша Свобода

Гості «Вашої Свободи»: Ігор Остапчук, експерт «Українського клубу аграрного бізнесу», і Микола Миркевич, президент Асоціації фермерів та приватних землевласників.

Дмитро Шурхало: У цьому році очікували рекордний врожай. Про це дуже часто любили говорити чиновники вищого рангу, про рекордний врожай. І вже є підстави зробити певні висновки.

Пане Миркевич, чи виправдалися сподівання на рекордний урожай, чи ні?

Микола Миркевич: Сподівання є сподівання, а є реальна картина. Якщо сьогодні аграрний сектор України не отримує вчасно кредитів потрібних, кредити дорогі, то про що тоді можна говорити? І техніка на 90% стара у всіх сільгоспвиробників, крім холдингів, які мають можливість брати закордоном кредити дешеві і закувати сучасну великогабаритну техніку та обробляти великі масиви землі. То сьогодні основний виробник в Україні – фермер і сільгоспвиробник – обслуговується технікою радянського виробництва.

Я розумію, що уряду потрібно було звітувати про великий врожай і так далі, але реальна картина, якою ціною цей урожай діставався і так далі, то я хотів би з Вами поговорити.

– Поговоримо неодмінно.

Пане Остапчук, отже, який цьогорічний був урожай?

Ігор Остапчук: Повністю підсумки поки що ми підвести не можемо, оскільки все-таки він ще повністю не зібраний. Але прогнози – це 56-57 мільйонів тонн зерна. З них 20-21 мільйон тонн пшениці, близько 25-26 мільйонів тонн кукурудзи, а також 7-8 мільйонів тонн ячменю.

– Це більше, ніж минулого року, я так розумію.

Ігор Остапчук: Звичайно, більше.

– Наскільки відомо, урожай мало виростити, його ще треба зібрати, обробити. З чим яка ситуація зараз?

Ігор Остапчук: За підсумками на 14 серпня, було обмолочено 99,8% посівних площ ранніх зернових та зернобобових. Наразі зібрано вже 32,4 мільйона тонн зерна. Тобто, це досить непогані показники.

І ми будемо чекати також збору кукурудзи, оскільки вона фактично тут стане вирішальним фактором.

– А все у нас готово до зберігання врожаю чи його відразу експорту? Тобто, інфраструктура відповідна у якому стані?

Ігор Остапчук: Тут певні запитання виникають. Зокрема були новини і є дійсністю, що було заборонене перевезення зернових культур сільськогосподарських загалом фурами вантажопідйомністю у 22 тонни. Тому це збільшило навантаження на залізничний транспорт. А як відомо, із залізничним транспортом у нас в піковий час при піковому навантаженні теж існують деякі проблеми. У нас не вистачає зерновозів для того, щоб упоратися з цими піковими навантаженнями. Тому з інфраструктурою теж виникають певні питання.

– Тиждень тому прем'єр-міністр Микола Азаров доручив розробити механізм спрощення логістики та зменшення витрат на ринку зерна. Він сказав це зробити у тижневий термін. До речі, це було тиждень тому.

Пане Миркевич, Ви відчували якісь зрушення? Вдалося владі щось зробити у цьому напрямку?

Микола Миркевич: Виробники такі зрушення відчували. Я можу з впевненістю сказати, тому що ці зрушення малозначимі до того, що відбувається на ринку зерна і на перевезенні.

Але я хотів би вести мову про те, що сьогодні сільгоспвиробник у надто складних умовах, у нерівних умовах. І коли ми сьогодні вступили у СОТ, і всі країни світу дотують свого виробника, то сьогодні селянин наш не дотований. І тому наша продукція лягає на собівартість. І коли нижче собівартості продавати продукцію, то це працювати у збитки.

Тому від того, що ви зібрали рекордний врожай, то це є одне. А я вболіваю за те, чи сільгоспвиробник отримав прибуток. Не йде мова про надприбутки, але йде мова про те, що мінімальні прибутки повинен селянин отримати для того, щоб можна було далі працювати. А коли селянин не отримує прибутки, значить, він не може далі працювати.

Розумієте, рекордний врожай, перевезення – це все добре. Але селянин працює цілий рік для того, щоб отримати в кінці року прибуток невеликий.

– Так от, власне, хто сьогодні заробляє на рекордному врожаї?

Микола Миркевич: Тільки не селянин (заробляє на рекордному врожаї – ред.). Зернотрейдери заробляють сьогодні, які знизили ціну набагато нижче, ніж є на світовому ринку.

– Я наразі пропоную послухати коментар Миколи Азарова. От яке доручення він дав на засіданні уряду:

Микола Азаров: Треба максимально скоротити витрати учасників ринку і прибрати будь-які перепони та затримки.

Натомість виявляється, що Міністерство доходів і зборів ініціювало таку процедуру видачі сертифіката виробника, яка вимагає численних довідок та погоджень. Це абсолютно зайва перепона. Є інші гальма у логістичному ланцюгу. Їх треба негайно прибрати!

– Пане Остапчук, вдалося негайно прибрати гальма у логістичному ланцюгу?

Ігор Остапчук: Тиждень – це досить таки малий термін для таких подій і таких зрушень все-таки. Тому, я думаю, це було досить таки оптимістичне завдання, але тим не менше кроки робляться, кроки приймаються.

Але для того, щоб виграв дійсно виробник, дійсно селянин, то тут потрібно через цю низку заходів зменшити витрати тих же самих трейдерів, перекупників для того, щоб вони на цю ж саму суму змогли підвищити ціну для самих виробників.

– Наскільки я знаю, у нас взагалі чим більший врожай, тим менша закупівельна ціна у селян. Як цей вузол розв'язати?

Ігор Остапчук: Це в принципі не в нас. Це у всьому світі. Оскільки чим більша пропозиція, тим, відповідно, і менша ціна. Тому що це зерно все рівно доведеться кудись дівати, комусь продавати.

У цьому році дійсно така ситуація склалася не тільки в Україні, а й у світі. Упали приблизно на 24% ціни у світі, впали ціни в Україні.

В принципі, як пан Миркевич зауважив, виграють зернотрейдери. Виграють вони за рахунок того, що в них є інфраструктура і можливості для того, щоб це зерно зберегти і продати вже пізніше, наприклад, взимку, коли ціна відповідно буде вищою на цей продукт.

– Пане Миркевич, як Ви бачите вихід з ситуації, аби селянин, той, хто вирощує врожай, теж міг би заробити на ньому? Тобто тут проблема лише у тому, щоб отримати на більш-менш пільгових умовах кредити? Чи ще в чомусь?

Микола Миркевич: Я недноразово говорив про те, що поки не буде в державі аграрної політики в цілому, до тих пір говорити про якісь окремі... Знаєте, ми з вами гасимо вогонь, який розгорається. Податкова отримує сертифікації, збір довідок, потім уряд їх ліквідує. Розумієте, коли ось такі кроки непродумані відбуваються, коли відсутня в державі аграрна політика в цілому, то про що можна говорити? Це все йде гасіння того вогню, який розпалюється.

Ми живемо сьогоднішнім, а треба жити завтрашнім днем. Ми повинні, сільгоспвиробник повинен знати, яка буде ціна на врожай наступного року вже, а ми говоримо про цю ціну невизначену! Розумієте?

Не можна в таких умовах працювати. Селянин сьогодні, збираючи врожай, робить заготівлю ґрунту під посів. І вже проводять посіви нового врожаю. А якою буде ціна наступного року? Що він отримає в кінцевому результаті? Отут має бути далекоглядна політика уряду і міністерств в аграрному плані.

А це все: кредити, ціна, перевезення, логістика, зменшення, спрощення – це все є похідні матеріали. Сам факт – має бути аграрна політика. Поки немає в державі аграрної політики, поки йде політика здирицтва, то про які врожаї можна говорити, про які ціни говорити, про які прибутки, оновлення матеріальної бази сільгоспвиробника і інше?

Знаєте, з Вами розмовляєш, з тими розмовляєш, там спілкуєшся, круглі столи, а ми топчемося на місці.

– На Вашу думку, а що ж профільному міністерству заважає отак стратегічно мислити?

Микола Миркевич: Заважає уряд мислити стратегічно.

– Однозначна відповідь!

Пане Остапчук, як Ви вважаєте, що можна зробити для того, щоб великий урожай не був одночасно і загостренням проблем для аграріїв?

Ігор Остапчук: Насамперед хочеться прокоментувати той момент, що виробники мають знати ціну, яка буде на врожай на наступний рік. Точну ціну знати вони не можуть, оскільки

світові коливання в будь-якому разі будуть впливати. А держава, якщо навіть вона пообіцяє, у нас просто не вистачить потужностей для того, щоб скупити державою все зерно. Також участь приватного сектору не можна ніяк виключати.

З приводу кроків. То, звичайно, тут потрібно робити багато. Тут потрібно в першу чергу для того, щоб більш-менш стабілізувати ситуацію, щоб хоч якось повпливати на ситуацію з цінами, звернутися до досвіду Європи. Наприклад, давати раз у два тижні давати урядовий звіт про стан справ.

Давати прогнози – це, звичайно, теж добре. Але коли прогноз дається на початку року, що в кінці року ми зберемо рекордні врожаї, відповідно це підштовхує трейдерів до зниження цін вже зараз. І така інформація, можна сказати, дезінформація навіть періодично може викликати ту ж саму паніку на ринку. А потрібно давати чіткі звіти: от посіяли стільки-то, а очікується, можливо, такий-то врожай, відхилення буде становитиме стільки-то. І так далі.

– Тобто, такі оптимістичні, розраховані на публіку прогнози про рекордний врожай, насправді це є ведмежа послуга аграріям?

Ігор Остапчук: Фактично так. Трейдери фактично у більшості диктують ціну. І відповідно, якщо вони будуть знати, що буде великий врожай, вони будуть ціну знижувати.

– Зараз Україна зіштовхнулася з такою проблемою, як «митна війна» з Росією. Український експорт фактично зупинений на російському кордоні.

Пане Миркевич, чи вплине це якось на український аграрій?

Микола Миркевич: Безумовно, це вплине на зниження вкотре іншої сільгосппродукції, на овочеву особливу, на фруктову і таке інше. Це, безумовно, знизить. «Війни», які відбуваються, знижують ціну на сільгосппродукцію.

Але я ще раз хочу наголосити, повернути в русло те, що повинна бути ціна плюс собівартість. Якщо нижче собівартості, то для чого потім селянину працювати з року в рік?

І коли ми сьогодні говоримо про те, що не повинна держава закуповувати, держава повинна бути арбітром у цих стосунках і не допускати обвалу цін, не допускати заниження цін, не допускати здирництва на дорогах, яке відбувається з перевезеннями, на ринках. І так далі. Держава повинна бути арбітром у цих стосунках для того, щоб селянин не був у збитках. Це є якраз аграрна політика держави в цілому.

Тому, якщо сьогодні у світі йде дотація сільгоспвиробника, а сьогодні ми не можемо дотувати, то хоча б треба проводити ту аграрну політику, де селянин отримував би по максимуму те, що він може отримувати, а не продавав нижче собівартості.

– Пане Остапчук, держава справляється з функціями арбітра на аграрному ринку?

Ігор Остапчук: По-перше, якщо казати про те, що програють всі, буде для всіх зниження цін, прибутків і так далі, то це ситуація двояка. Виробники дійсно програють за рахунок того, що будуть знижуватися ціни. Оскільки знову ж таки більша кількість продукції залишиться в країні. Виграють споживачі за рахунок того, що ціни знову ж таки впадуть на продукцію. Для них це вигідніше, тому що вони зможуть собі більше дозволити.

– А який сегмент аграрного ринку найбільше постраждає? Що в нас йде в Росію?

Ігор Остапчук: Якщо звернутися до топ-5 продуктів (постраждають найбільше від «митної війни» – ред.), то це найбільше у нас все-таки експортують шоколад, кондитерська промисловість. Сьогодні будуть вирішуватися питання Roshen. Друга позиція – це сири. Третя позиція – хлібобулочні вироби, свинина і соки.

– Тобто, а безпосередньо аграрний сектор?

Ігор Остапчук: Безпосередньо аграрний сектор теж в принципі тут задіяний. Але, якщо брати наші основні культури, так як ми говоримо сьогодні про зернові, експорт в Росію мінімальний, оскільки Росія сама експортує зернові.

– А арбітражні функції держави у тому, як вона регулює стосунки між аграріями і трейдерами?

Ігор Остапчук: Тут звинувачувати повністю українську владу неправильно. Хоча б через те, що впродовж всіх цих подій були новини від російських міністерств (тобто реально журналісти висвітлювали ситуацію, яка була на кордонах, що там дійсно стояли автомобілі з нашою продукцією, там стояв залізничний транспорт з нашою продукцією), що ніяких проблем немає, переповерхень ніяких немає, все йде і все добре робиться.

Далі. Не було від Росії ніяких офіційних заяв на рахунок заборони ввезення нашої продукції. І от буквально вчора, сьогодні була зроблена все-таки заява з боку Росії, що ці перепони були покликані тим, що є певні розбіжності у вимогах між законодавством до якості продукції України та Митного союзу. Тобто, тут іде вже такий підтекст, що Україна не в Митному союзі, тому для нас створюють...

– Ми зараз, можна сказати, вийшли на фінішну пряму з підписанням угоди про асоціацію з ЄС і угоди про зону вільної торгівлі. І, власне, Митний союз теж дає зрозуміти Україні, що вона може втратити.

Якщо це все прикласти саме до АПК, то від чого Україна більше виграє: від інтеграції на Схід чи на Захід? Якщо взяти сучасний аграрний сектор.

Ми експортуємо зернових 15% до ЄС, до Митного союзу – 0,2%. По кукурудзі – 58% та 0,7%. Загально про зернові – 38% та 0,6%

Тобто, якщо ми повністю перекриємо експорт продукції до ЄС, то для нас закрийється просто глобальне джерело надходжень.

– Тобто АПК однозначно більше орієнтований на Захід, так?

Ігор Остапчук: Це чисто виходячи з показників нашої зовнішньої торгівлі. Якщо брати до уваги Митний союз, беручи до загалу всі 24 групи сільськогосподарської продукції, то, наприклад, в Росію 11% всієї експортної продукції йде.

– Експортної продукції АПК?

Ігор Остапчук: Так. Все, що ми експортуємо, 10% звідси йде в Росію. В принципі, це цифра значна. Це порядку 18 мільярдів доларів. Але все-таки цифра велика, але не критична.

– А ЄС? Наскільки ця цифра співмірна? Більша? Менша? Така ж?

Ігор Остапчук: В ЄС, звичайно, в нас йде все-таки більше по зерновій продукції. Зараз ми почали м'ясо експортувати. Тому зараз ми докладаємо всіх зусиль для того, щоб збільшити все-таки своє націлення на ринки ЄС.

– У нас було дослідження на тему, як українські аграрії і український бізнес заробляють на врожаї. Автор дослідження, наша журналістка Наталія Коваленко пише, що за останніх 2-3 роки в Україні відбулося подорожчання логістичних послуг, а ціни на зерно впали. І в цій ситуації аграрії за логістику в Україні платять більше, ніж у розвинених країнах.

Пане Миркевич, а як Ви бачите вихід з цієї ситуації?

Микола Миркевич: Ситуація дійсно така є. Ми у чотири рази більше платимо за логістику, ніж європейські та світові виробники.

Але суть не тільки в тому, що ми платимо. Річ у тому, що зросли і ресурси на зернові, взагалі на сільгосппродукцію. Це і паливо-мастильні матеріали, запчастини, мінеральні добрива, засоби захисту і податки збільшилися на зарплату. І зарплату треба піднімати сільгоспвиробникам. Так що тут питань багато, а ціна на зерно, на сільгосппродукцію впала.

Тому я ще раз кажу, що коли ми говоримо про те, що (і у вашій розмові з моїм колегою прозвучало) виграє покупець, бо він купить дешевшу нашу продукцію. Там, виграє покупець, але один раз. Тому що на другий раз наш виробник не буде виробляти собі у збиток, будемо купувати чужу продукцію і будемо дотувати чужого виробника.

Правильне було гасло: свій до свого по своє. Він повинен бути актуальним весь час. Тому що, купуючи у свого виробника, ми даємо можливість йому ще далі працювати і виробляти ще продукцію, а одне робоче місце на селі дає шість суміжних професій інших галузей. Тому тут замкнений цикл.

А наповнення бюджету йде від зарплати. Тому, як будуть всі працювати, відповідно галузь аграрна буде працювати, то буде і вся держава працювати. А буде вся держава працювати, то буде і наповнення бюджету, це будуть і дороги, це буде і все інше. Тому тут замкнений цикл має бути.

– *Пане Остапчук, де ця межа рентабельності? Наскільки український АПК до неї наблизився? Чи все так погано?*

Ігор Остапчук: Межі досконалості немає.

– Але наскільки це вже проблемна ситуація зараз?

Ігор Остапчук: Для самих виробників безпосередньо це проблемна ситуація. Але також тут задіяні певні і проблеми з боку самих виробників. Тобто нерідкі ситуації, коли виробник, бажаючи, наприклад, зекономити, економлять на засобах захисту, економлять на добривах. Також поширена проблема, я погоджуюся, що немає кредитування, немає фінансування. Багато хто не може собі дозволити. Але також є такі, хто хоче просто на цьому зекономити, а потім виходить така ситуація, що нібито він і зекономив, але і врожай відповідний.

– *Якщо враховувати зближення з ЄС, яке дуже ймовірно, то наскільки український АПК готовий до того, що в нього з'явиться потужний конкурент?*

Ігор Остапчук: Готувати український АПК потрібно. Ми можемо подивитися на досвід Польщі. У Польщі була спеціально розроблена ЄС спільно з польськими міністерствами програма підготовки АПК, яка тривала 10 років. Вони за цей час змогли переформатувати сільське господарство, внести в нього новизну, дати ті ж самі дотації фермерам. Тобто, вони змогли покращити ситуацію.

– Польща на відміну від України вступала в ЄС. Україна в ЄС не вступає. Україна тільки створює зону вільної торгівлі. І на ті умови, які були в Польщі, навіть не доводиться розраховувати.

Ігор Остапчук: Я розумію. Але тим не менше, передбачається те, що будуть розроблені якісь спільні програми. І все-таки Україна розглядається як член. І зі сторони ЄС були зроблені заяви про те, що, можливо, будуть розроблятися ці програми. На них не було дано офіційну згоду, що це буде, але це була як можливість.

– Пане Миркевич, на Вашу думку, створення зони вільної торгівлі з ЄС які наслідки може мати для українських аграріїв?

Микола Миркевич: Наслідки будуть позитивними в цілому, тому що створення зони вільної торгівлі, підписання угоди з ЄС, то це у свою чергу наступають європейські стандарти в Україні, чого ми всі хочемо і прагнемо.

Маючи європейські стандарти, ми можемо розраховувати на здешевлення кредитів, на вільне придбання сучасної техніки на кредитних умовах і інших умовах. Тому оновлення техніки, співпраця з ЄС, вихід нашої продукції на європейський ринок.

А сьогодні Україна має колосальні перспективи виробництва екологічно чистої продукції, якої у світі бракує! І сьогодні ця продукція може бути значно дорожча для європейського покупця, ніж вона в Україні є. І цим ми можемо заробляти.